

borgere, som han siger til, skal jeg ikke her finde nogen Anledning til at polemisere imod. — Jeg skal anbefale Bevillingen til det høje Ting, til alle dem, som have Interesse for Arbejdet i det danske Sprog. Jeg tror, at vi ikke paa nogen bedre Maade kunne vise vor Interesse for vort Modersmaal, end ved at hve en saadan Understøttelse til en Mand, som først i Rækken maa nævnes blandt dem, der arbejde i dansk Sprog, ikke blot blandt sine Landsmænd, men ogsaa langt udenfor. Naar det i dette Andragende er særlig gjort gældende, at man ønskede en noget større Bevilling, saa skal jeg dertil sige, at jeg kan kun dele dette Ønske, men ærede Medlemmer ville jo forstaa, at vi have stillet et saa bestemt Forslag allerede af den Grund, at det er et Mindretal og ikke Udvalget, der stiller det. — Af andre Forslag, hvor jeg med enkelte andre Medlemmer har en særlig Stilling, skal jeg kun nævne det under Nr. 90 angaaende en Understøttelse til Professor Warmings videnskabelige Rejse. Hele Udvalget tiltraadte ved 2den Behandling et Forslag af Ministeren om et Bidrag til Prof. Warmings Rejse. Naar dette nu ved enkelte Medlemmers Initiativ er blevet udvidet til et saadant Omfang, som ikke fra første Færd var tilfattet, kan jeg meget vel forstaa, at den højtærede Kirkeminister, naar slikt kommer frem her fra Tinget, føler sig opfordret til at stille et saadant Forslag. Jeg kan ogsaa forstaa, at vedkommende Professor kan slutte sig dertil — der er næsten ikke andet at gøre — men jeg vilde dog finde det lidet heldigt, at en Sag af denne Bestaaffenhed ikke helt og holdent kommer fra Kirke- og Undervisningsministeren, som har Lejlighed til at bedømme den. Jeg tror ikke, at det er nogen rigtig heldig Fremgangsmaade at søge at faa Tingen gjort bedre og Bevillingen større her fra Medlemmernes Side, og derfor har jeg ikke sluttet mig dertil. — Jeg skal endnu kun nævne den sidste Bevilling, der er under Omtale her, nemlig den under Nr. 100 til Gymnastikforeningernes Deltagelse i Gymnastikfesten i Stockholm. Til en Forandring er det et Punkt, hvor jeg kan være enig med det ærede Medlem for Kjøbenhavns Ade Valgfreds (Scharling). Jeg tror ikke at der foreligger tilstrækkelig Grund til at nægte denne Bevilling. Der var ganske vist paa en Tid i Udvalget Tvivl om det, fordi vi manglede tilstrækkelige Oplysninger; men efter de Oplysninger, der nu foreligger, stiller Sagen sig helt anderledes. Der var nogen Grund for os i Udvalget til at tro, at det ikke var nogen almindelig svensk Gymnastikfest, men at det var en særskilt Fæst for et særligt Parti, hvor der kunde

være nogen Tvivl, om vi skulde deltage. Men det forholder sig ikke saa. Efter hvad der er oplyst, er det virkelig en almindelig svensk Gymnastikfest, hvortil ingen svensk Gymnastikforening har nægtet sin Deltagelse, eller som nogen saadan har gjort Modstand imod. Der er ikke fra nogen som helst Gymnastikforening i Sverige rejst Modstand, og den Modstand, der er kommet frem, er kommet fra en enkelt Side, fra Universitetet i Lund, ledet af den Gymnastiklærer, jeg tror, han hedder Norlander, der virker der. Det er en almindelig svensk Gymnastikfest, og dette er udtrykt derved, at den staar under Protektorat af den svenske Kronprins. Naar dette nu er saa, forekommer det mig ikke, at der er nogen Grund for os til at nægte Deltagelse deri, fordi der fra en enkelt Side i Sverige lægges overdreven Bægt paa den saataldte svenske Gymnastik, saa specifik Bægt derpaa, at man fra den Side ikke ønsker at se anden Gymnastik i Sverige end denne, for, som man siger, ikke at vilde lede det svenske Publikum med Hensyn til hvad denne Side anser for det ene saliggørende. Jeg siger: Af Hensyn til en saadan ensidig Retning synes der ikke at være Grund for os til at høre af. Naar altsaa dette er, som det hedder, en „almän“ svensk Gymnastikfest, der staar under den svenske Kronprinses Protektorat, og naar vi herfra svenske Gymnastikere til Paris, veed jeg sandelig ikke, hvorfor man ikke skulde jende dem til Stockholm. Saa meget mindre ser jeg nogen Grund til, at vi her skulde optræde paa nogen demonstrativ Maade, som det er bestemt, at denne Gymnastikfest har fundet Tilslutning i de andre skandinaviske Lande. Der vil i Stockholm møde baade norske og finske Gymnastikere sammen med de svenske. Hvorfor de danske saa ikke maa komme der, forstaaer jeg ikke. Det er for Resten ikke nogen særlig skandinaviske Fæst, det er ikke blot de norske, svenske og finske Gymnastikere, der ville møde, ogsaa i andre Lande i Europa har man sluttet sig dertil, uden at disse Betænkkeligheder have gjort noget Indtryk. Jeg veed, at i Belgien har man modtaget Indbydelsen og ogsaa i England. Vore Gymnastikere indlagde sig en ikke ringe Værd ved deres Besøg i Paris, og jeg synes, at der ogsaa af den Grund kunde være nogen Anledning til ikke at nægte dem en tarvelig Understøttelse til at rejse til Sverige, saa meget mere som jeg veed, at de allerede have arbejdet i nogen Tid og træneret for at forberede sig til denne Fæst. Det vilde være en Skuffelse ikke blot for Svenskerne, men ogsaa for de danske Gymnastikere, hvis vi nægte dem en saadan Bevilling. Det er